

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 629/2026
28.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Ивана Татића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 206/25 од 27.01.2026. године и Основног суда у Сремској Митровици Кв 76/26 од 25.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Ивана Татића, поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 206/25 од 27.01.2026. године и Основног суда у Сремској Митровици Кв 76/26 од 25.02.2026. године.

Образложење

Решењем јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Сремској Митровици Кт 206/25 од 27.01.2026. године одређена је исплата награде за одбрану адвокату Ивану Татићу, ангажованом браниоцу окривљеног ББ, у укупном износу од 202.500,00 динара, док је преко досуђеног износа од 202.500,00 динара, а до траженог износа од 214.200,00 динара, за разлику од 11.700,00 динара, захтев браниоца за исплату одбијен као неоснован.

Решењем Основног суда у Сремској Митровици Кв 76/26 од 25.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба адвоката Ивана Татића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног ББ, адвокат Иван Татић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијана решења тако што ће досудити одбијене трошкове кривичног

поступка и друге трошкове опредељене у захтеву или укине побијана решење и предмет врати на поновно одлучивање јавном тужиоцу или Основном суду у Сремској Митровици.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвокат Ивана Татића, доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Иван Татић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП и са тим у вези истиче да побијаним одлукама којим је одбијен захтев за накнаду трошкова који му припадају повређен члан 9. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којом је прописано да за обављање послова адвокату припада накнада трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге према плаћеним рачунима или у паушалном износу у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао. Према мишљењу браниоца, из наведене одредбе јасно произилази да му на име трошкова за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге припада паушални износ у висини од 2% од награде у износу од 202.500,00 динара, односно 4.050,00 динара, па је стога побијаним решењима морала бити одређена и њихова исплата.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване.

Према налажењу Врховног суда, неоснован је захтев браниоца да му припада паушалан износ у висини од 2% вредности укупне награде, јер из захтева за накнаду трошкова браниоца од 30.12.2025. године у списима предмета, произилази да бранилац није определио поводом којих правних послова је имао трошкове за поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге нити је доставио доказе да је имао такве трошкове. Чињеница је да према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката постоје два начина на који се обрачунавају ови трошкови, али се под паушалним износом у висини од 2% вредности укупне награде за појединачни правни посао, подразумева да се појединачни правни посао који је обухватао поштанске, телефонске, банкарске и сличне услуге определи, а потом само у односу на тако опредељене услуге тражи 2% од прописане вредности награде за предузети посао, што у конкретној ситуацији није учињено.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић,с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић